

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De ciuitate impietate referta. cap. xlvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

cedere, ac Christianos leges suas prodere oportet. Ille igitur supplicem deposcebat: hic omni vi retinebat. Ac proinde ille furore percitus, mittit denique magistratus quosdam, qui sancti viri cubiculum perscrutarentur, ignominie causa potius id faciens, quam quod eiusmodi quicquam necesse esset. Nec eo contentus, ipsum quoque insuper adesse, & causam dicere iubet: neque id placide & humane, sed quasi aliquem rei capitalis damnatum, &c.

Chryf. Quid est, charissime, quamobrem eo nomine stomacharis, quod ad Ecclesiam ille profugit, qui perpetuum cum ea bellum gessit? Imò verò hac potissimum de causa Deum gloria efferre conuenit, quod profugium illud, quod litteris ac legibus obstruxerat atque impediuerat, ipsemet reipsa abrogauit, cognitoque quod fecerat, suammet ipse legem, per ea quæ passus est, rescidit, factusque est orbis terrarum theatrum, tacitusque hinc vocem emittit, omnes his verbis admonens, Ne eadem perpetretis: ne eadem quoque patiamini: atque hoc ei calamitas attulit, ut veluti doctoris munere fungatur.

Iosephi. Si mortua atque anima expers statua hanc vim habet, ut ob eam formam, qua depicta & exculpta est, ijs qui ad se profugiunt, salutem afferat: quanto tandem magis sacrosanctum Dei domicilium, eos qui ad se opemque suam pie ac legitime confugiunt, fouere ac protegere debet? Neque enim fas est cum tyrannico fastu atque insolentia in loca non aduenda irrumperere, manûque robusta & audaci tanquam ex Dei manibus ac sinu per vim eos abstrahere moliri, qui in venerandum locum sese abdiderunt. Quin potius, etiamsi cædis crimine sese illi deuinxerint, tamen ei, qui omni honore dignus est, honorem tribuere oportet. Sin minus, ac certe eos sanctè ac iuste assumere conari, ac non per seipsos, verum per aditnos potius ad eam rem immisos, eos capere.

De ciuitate impietate referta.

CAP. XLVII.

*Psal. 54.**Naum. 3.**Soph. 2.*

IDI iniquitatem, & contradictionem in ciuitate.

In locis impiorum absumentur homines. Viri impij inflammantur ciuitatem. Non erit enarrator genti iniquæ. Væ ciuitas sanguinum, vniuersa mendacio & iniustitia plena.

Hæc est ciuitas gloriosa, habitans in confidentia: quæ dicebat in corde suo, Ego sum, & extra me non est amplius: quomodo facta est in desertum cubile bestiarum? Omnis qui transit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

Væ tibi ciuitas perpetrans mala. Iram meam ad gentem iniquam mittam. Ciuitas impiorum, in æternum non ædificaberis.

Isa. 1.

47.

Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis, plena iudicij? Iustitia habitauit in ea, nunc autem homicidæ. Audi hæc delicata, & habitans confidenter, quæ dicis in corde tuo, Ego sum, & non est præter me amplius: non sedebo vidua, & ignorabo sterilitatem. Quomodo facta est in desolationem?

O ciuitas mendax ac prorsus tyrannica, & impia! miseria in perpetuum in ea audietur.

Ezech. 22.

Patrem & matrem contumeliis affecerunt in te: aduenam calumniati sunt in medio tui: pupillum & viduam contristauerunt apud te. Sanctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem: scelus operati sunt in medio tui. Et vnusquisque in vxorem proximi sui operatus est abominationem. Munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem. Vfuram & superabundantiam acceperunt apud te: meique obliuati sunt, ait Dominus.

Basilij

Ciuitates quædam sunt, varijs histrionum ac præstigiatorum spectaculis à summo diluculo ad vesperam vsque oculos pascentes, atque lacrimas quasdam ac prorsus corruptas cantanti-

A cantilenas, quæque multam in animis libidinem pariunt, quam diutissime sine ulla satietate audientes. Atque huiusmodi populos plerique fortunatos prædicant, quod relictis personibus negotiationibus, aut artibus ad vitam necessariis, per summam inertiam ac voluptatem constitutum sibi vitæ tempus traducant: illud scilicet ignorantes, orchestram impudicis spectaculis affluentem, communem ac publicam libidinis scholam ipsi esse, qui scenici illic vna sedent: atque modulatissimos tibiarum concentus, meretricidisque cantiones audientium animis insidentes, nihil aliud asferre, quam ut omnibus turpiter & obscenè se perniciosè gerere persuadeant, citharædorum scilicet aut tibicinum pulsus imitantes.

Nonnulli eorum qui in sano equorum studio tenentur, in somnis etiam de equis concertant, currus in diuersum compingentes, & aurigas immutantes: ac denique à diurna stultitia ne in nocturnis quidem visis absistunt.

B Qui Circensibus ludis ac spectaculis oblectantur, circa aduersarios equorum cursus Na. O. ita affecti sunt, ut exiliant, clament, puluerem in cælum mittant, sedentes habenas moderantur, aerem feriant, equos digitis, quasi stimulis, in alterum atque alterum latus subinde iungant (cum nihil horum in ipsorum potestate situm sit) facile inter se aurigas, equos, equorum stationes, certaminis duces permulent: idque quinam tandem tenuiores plerumque ac pauperes, & quibus ne in vnum quidem diem victus suppetit.

Qui Domini metu præditi sunt, Dominicum diem expectant, ut Deo preces adhibeant, ac corpore & sanguine Domini fruantur. Inertes & socordes Dominicum diem expectant, ut ab opere feriat, vitæ operam dent. Quod autem non mentiar, res ipsam se fidem faciunt. Alio die in medium prodi: & neminem inuenies. Die Dominico egredere: atque alios cithara canentes, alios applaudentes ac saltantes, alios sedentes, ac proximos maledictis insectantes, alios denique luctantes reperies. Præco ad Ecclesiam vocat: & omnes segnitie torpent, ac moras necluat. Cithara aut tuba personuit: & omnes tantumquam alis instructi currunt. Ecclesie spectacula cernimus, Dominum Christum in mensa recumbentem prospicimus, Seraphinos ter sanctum hymnum canentes, Euangelicas voces, Spiritus sancti præsentiam, Prophetas resonantes, angelorum hymnum, Alleluia, omnia spiritualia, omnia salute digna, omnia cæleste regnum conciliantia. Hæc audit qui in Ecclesiam ingreditur. Quid autem cernit, qui ad theatra currit? Diabolicos cantus, mulierculas saltitantes, vel, ut rectius loquar, demonis intemperis agitas. Quid enim saltatrix facit? Caput, quod Paulus perpetuo regi iussit, impudenter aperit. Collum inuertit: comam huc atque illuc expandit. Hæc porro etiam ab ea sunt, quam demon obsessam tenet. Citharædus autem, tanquam demon, cum ligno conflictatur. Tale nimirum Herodis quoque conuiuium erat. Herodiadis filia ingressa, tripudians, ac Ioannis baptistæ caput amputauit, & subterranea inferni loca hereditatis loco consecuta est. Quocirca qui choreas & saltationes amant, cum ea portionem habent. Væ his qui Dominico die cithara ludunt, aut operantur. Ad mercenariorum ac seruatorum quietem hic dies concessus est. Hæc enim dies, inquit ille, quam fecit Dominus: exultemus, & latemur in ea. In-

C *in iij diuersa membra*
re expectant.
1. Cor. II.
Psalm. 117.

E De venditione & emptione. CAP. XLVIII.

 VI emit, non latetur: & qui vendit, non lugeat. Quia qui vendit, ad id quod vendidit, non reuertetur. Inter venditorem & emptorem conteretur peccatum.

De diuina castigatione, & ijs qui præclare eam ferunt.

CAP. XLIX.